

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5007

гр. София, 02.11.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
закрито заседание на 02.11.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

като разглежда дело номер **9787** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на М. Д. М., чрез процесуалния му представител адв. К. А. срещу заповед № 1015/1336/09 от 12.03.2010 г. на началника на отдел "Пътна полиция" при СДВР, с която на оспорващия е наложена принудителна административна мярка - изземване на свидетелството за управление на МПС №[ЕИК], кат. В, М, издадено от "ОПП" - СДВР поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Постъпила е молба от 29.10.2012 г. от оспорващия, съдържаща искане за спиране на изпълнението на оспорения административен акт на основание чл.166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК.

По искането за спиране съдът намира следното:

Обжалването на заповедите по чл.172, ал. 1 от ЗДвП се извършва по реда на АПК, като съгласно чл.172, ал. 5 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. На основание чл.166, ал. 4 от АПК Допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. От своя страна нормата на чл.166, ал. 2 от АПК предвижда, че при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл.60, ал. 1 от АПК, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

В процесния случай се установява, че жалбоподателят е управител и едноличен собственик на [фирма], като твърди, че дружеството е разработващо и поддържащо софтуер за ТРД и личен състав, използван от множество клиенти на територията на цялата страна. В искането се поддържа, че фирмата има действащи офиси в различни

градове на страната, като липсата на свидетелство за управление на МПС ще създаде невъзможността на оспорващия да изпълнява нормално задълженията си на управител и собственик на дружеството и до съкращаване на значителна част от оперативните офиси.

Съдът намира така направеното искане за спиране изпълнението на оспорения административен акт за неоснователно. Към молбата не са ангажирани никакви доказателства, от които да се направи извод, че от спиране изпълнението на заповедта за лицето ще настъпи значителна или трудно поправима вреда. В тежест на оспорващия е да обоснове необходимостта от спиране изпълнението на административния акт, който го засяга, а такива доказателства не са представени. Твърденията, изложени в молбата са изцяло голословни, като освен това следва да се посочи, че за управителя и едноличен собственик на дружеството, за което се поддържа, че има множество действащи офиси на територията на страната, не съществува пречка да ползва услугите на шофьор до приключване на съдебното производство с влязъл в сила съдебен акт. В този смисъл определение № 10183 от 11.07.2012 г. по адм. дело № 7251/2012 г. по описа на Върховния административен съд, VII отделение.

Следователно, съдът намира, че не е доказано наличието на предпоставките по чл.166, ал. 2 от АПК, приложими на основание чл. 166, ал. 4 от АПК, поради което искането за спиране изпълнението на обжалваната заповед до приключване на съдебното производство с влязъл в сила съдебен акт се явява неоснователно

По тези съображения, Административен съд София град, I отделение, IV състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на М. Д. М. за спиране изпълнението на оспорената заповед № 1015/1336/09 от 12.03.2010 г. на началника на отдел "Пътна полиция" при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка - изземване на свидетелството за управление на МПС №[ЕИК], кат. В, М, издадено от "ОПП" - СДВР поради неизпълнение на задължението по чл. 157, ал. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от получаване на препис от определението от страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: